

Cronica unui esec anuntat

VOCEA VÂLCII

<?xml:namespace prefix = o ns = "urn:schemas-microsoft-com:office:office" />

Voi spune încă de la început că mă refer la eșecul politic absolut al deputatului liberal Emilian Frâncu. Cu toate că o să dau ocazia unor interpretări, vă mărturisesc că în opinia mea liderul liberalilor vâlceni este cel mai simpatic personaj politic pe care îl are județul nostru, dar asta nu are de-a face cu motivul pentru care a ajuns în Camera Deputaților. Nu o să cad în capcana unei analize a individului Emilian Frâncu deoarece nestatornicia, imprevizibilitatea, nervozitatea și naivitatea de care a dat dovadă de nenumărate ori l-ar bulversa și pe cel mai versat psiholog. Din acest motiv voi privi strict că tre giumbușlucurile sale politice care au făcut deliciul presei locale ori de câte ori liberalul a fost nevoit să intervină în vreo criză politică sau mediatică autohtonă creată de alții, sau chiar de domnia sa. Ca o mică paranteză, dacă cineva se așteaptă să găsească în conținutul acestui editorial referiri la aspecte extra-politice greșește și îl sfătuiesc să citească alte ziare. Niciodată nu voi scormoni în viața privată a nimănu.

Lipsit de cel mai elementar filtru în alegerea partenerilor de drum, Emilian Frâncu s-a înconjurat de fel de fel de caricaturi ejectate din celelalte partide politice, considerând fără temeii că va putea controla cu ușurință menajeria, însă lucrurile au stat cu totul altfel. Nici nu mă așteptam să îi acorde cineva sprijin necondiționat, dar de data aceasta pretențiile impostorilor au mers prea departe. Comparând situația din organizația PNL Vâlcea cu cea din PD, vom observa imediat o lipsă de omogenitate izvorâtă din dorința veneticilor de a accede într-un post de conducere. Asocierea liderului liberal cu astfel de parveniți ce nu au nici o legătură cu liberalismul era cât pe ce să-l coste sănătatea pe tot restul vieții. Lăcomia foștilor membri PNȚCD care au avut intenția clară de a pune mâna pe PNL-ul local a condus inevitabil la ruperea organizației împărțita și în prezent în mai multe fracțiuni, lucru ce putea fi prevăzut și evitat. Lipsa liberalilor autentici dispăruți și retrași datorită vârstei poate constitui o scuză pentru acest caz extrem de fortuit, însă războiul intern s-a desfășurat pe fondul alegerii taberei

opozanților primului ministru că lin Popescu Tăriceanu, o altă opțiune greșită a domnului Frâncu, îndreptată totuși în ultimul moment. În tot acest timp, preocupat până la disperare de mulțumirea obligatorie a tuturor lipitorilor de afișe electorale ce amenințau pe la colțuri cu retragerea sprijinului, Emilian Frâncu a scăpat din vedere necesitatea ocupării posturilor importante din județ și municipiu. A pierdut în favoarea democraților lui Mircea Gutău Prefectura, Primăria și, inexplicabil, a cedat PC și PRM Consiliul Județean. Prin urmare, a pierdut interfața cu teritoriul și supremația relațiilor directe cu electoratul și așa nemulțumit de întreaga activitate a Parlamentului, iar intenția de a redresa situația printr-o candidatură pentru fotoliul de primar și exasperantele apariții televizate reprezintă o pistă cu iz de joc de noroc. Din punct de vedere al relației cu presa, alintatul Melin a stat aidoma unei ținte în fața săgeților trimise din aproape toate direcțiile, efect implicit al încercărilor de a mulțumi pe toată lumea prin promisiuni irealizabile. Venit în politică din mass-media și uns cu toate alifile urâte mirositoare ale acestui mediu tenebros, a fost tratat de către foștii săi colegi de breaslă După tiparul strâmb al politicianului dornic de putere și înavușire. La un pas de izolare, Frâncu nu a fost niciodată un cameleon cu toate că mișcă rile sale lăsau să se înțeleagă că ar fi mai mult decât duplicitar, devenind inevitabil victima propriei concepții *eu centrez, eu dau cu capul*.

Iată patru stări de fapt ce indicau fără dubii o adevărată criză politică personală că reia, peste așteptări, dar cu ceva sacrificii urâte, actualul deputat de Vâlcea i-a făcut Față . Rezolvările fiind clădite pe nemernicia, lipsa de caracter, lăcomia și prostia celor cu care a pactizat pentru o liniște nefirească îl vor aduce la final pe fostul patron al televiziunii Vâlcea 1 acolo de unde a plecat, adică din nou la disperare. Ceea ce pare o victorie politică nu este altceva decât un eșec lamentabil. În accepțiunea mea, singura șansă a rămas înlăturarea brutală a tuturor ciurucurilor promovate printre spații verzi, că rămizi și mere pădurețe și înlocuirea acestora cu liberalii tineri, autentici. Dacă PNL Vâlcea va înregistra un dezastru la următoarele alegeri, vinovatul principal este Emilian Frâncu care, din poziția de conducător al acestui partid, are obligația morală atât Față de alegători, cât și Față de simbolurile și valorile liberale de a promova liberali pur-sânge în locul corciturilor ce viciază scena politică vâlceană.

Bogdan Popescu